

Arrest

nr. 210 631 van 8 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 4 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen België voor een tweede maal binnengekomen op 29 augustus 2017 en heeft zich een tweede keer vluchteling verklaard op 21 september 2017.

1.2. Op 30 maart 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend aan verzoekster verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, behorende tot de Bakongo etnie en op 21 maart 1978 geboren in Luanda (hoewel de documenten die u bij uw eerste asielaanvraag voorlegde het jaar 1984 als geboortejaar aangaven). Op 29 oktober 2001 verliet u Angola voor de eerste maal, u reisde per vliegtuig naar België en **vroeg op 31 oktober 2001 asiel aan in België**. Op 13 december 2001 nam het CGVS een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. Uw beroepen tot schorsing en tot nietigverklaring werden door de RvV verworpen op 4 november 2002. In maart 2009 keerde u terug naar Angola, waar u aanvankelijk bij familie in Uige verbleef. U ontdekte dat u nog een broer had die geboren werd op 20 februari 1979. Uw broer heeft een alcoholprobleem en u ontfermde zich over zijn zootje, P. E. d. A. P. T. (fonetisch). In 2011 keerde u terug naar Luanda, samen met uw neefje P.. U was straatverkoper om in uw onderhoud te voorzien. In 2014 verhuisde u naar Maculusso en u opende een bloemenzaak in Cazenga. Datzelfde jaar werd u lid van UNITA. U nam deel aan vergaderingen en andere activiteiten van de jongerenafdeling, waaronder het werven van nieuwe leden. Op 4 augustus 2017 vroeg u een visum aan omdat u op 20 augustus naar Portugal wilde reizen. Op 15 augustus 2017 maakte u in uw zaak een praatje met enkele van uw klanten. Het gesprek belandde bij de aankomende verkiezingen en u vertelde dat u niet de presidentskandidaat van de huidige regeringspartij (het MPLA) steunde, maar dat u aanhanger was van Samakuva (voorzitter van oppositiepartij UNITA). Op 16 augustus werd u vanuit uw winkel meegenomen door agenten van het SIC (Serviços de Investigação Criminal – de criminele onderzoeksdienst van Angola). U werd beschuldigd van smaad, maar u ontkende. Vervolgens werd u een video van uw uitspraken getoond, blijkbaar was één van uw klanten een agent van het SIC geweest die u op film had vastgelegd. Die avond werd u overgebracht naar een andere plaats, u vermoedt buiten de stad, want u hoorde geen omgevingsgeluiden. U bleef vier dagen opgesloten zonder eten of drinken. Op 20 augustus 2017 werd u opnieuw elders naartoe gebracht. Op 22 augustus 2017 werd u vrijgelaten en naar uw oom gebracht, die kolonel bij het Angolese leger is. Hij had onderhandeld over uw vrijlating. Hij kreeg te horen dat u best zo snel mogelijk het land zou verlaten. Een visum en vliegtuigticket had u al, dus u verliet Angola op 29 augustus 2017 en reisde via Portugal naar België, waar u dezelfde dag aankwam. U vroeg een **tweede maal asiel** aan op 21 september 2017.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt actief lid van JURA, de jongerenafdeling van oppositiepartij UNITA te zijn en vervolging door de Angolese autoriteiten te vrezen naar aanleiding van uw uitspraken over de presidentskandidaat van de regeringspartij, intussen de president van Angola. (Zie gehoorverslag CGVS p. 9, 12, 14.)

Bij uw bewering in Angola niet veilig te zijn omwille van deze uitspraken kan het volgende opgemerkt worden. Vooreerst blijkt uit de beschikbare informatie dat UNITA na de verkiezingen van augustus 2017 zijn positie als tweede partij in Angola versterkt heeft en het verschil in stemmen met het MPLA met 18% verkleinde. UNITA haalde met 26.67% ruim een kwart van de stemmen, wat wil zeggen dat een aanzienlijk deel van de bevolking de partij aanhangt. Hoewel er inderdaad sprake is geweest van geweld tussen aanhangers van UNITA en MPLA, vooral dan in Benguela met in die provincie de dood van één UNITA beampte tot gevolg (een feit waarvan u echter geen weet heeft, CGVS p. 14), blijkt nergens uit de beschikbare informatie dat UNITA-aanhangers systematisch door de overheid gevisieerd zouden worden, louter omwille van hun politieke voorkeur. Er is evenmin informatie over arbitraire arrestaties van oppositieleiden in de aanloop naar de verkiezingen, dit terwijl de oppositie in Angola de misstappen van het MPLA en het onrecht dat hun eigen leden wordt aangedaan doorgaans goed documenteert en informatie hierover vrij beschikbaar is (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Uw bewering gearresteerd te zijn geweest louter omdat u uw steun uitsprak voor de presidentskandidaat van UNITA en tegen de kandidaat van het MPLA is dus op zijn minst eigenaardig te noemen.

Bovendien bent u er niet in geslaagd om tijdens uw gehoor op het CGVS te overtuigen van uw profiel als actief sympathisant van oppositiepartij UNITA, noch van uw deelname aan de activiteiten van de jongerenafdeling JURA.

Vooreerst dient opgemerkt dat uw **algemene geloofwaardigheid ernstig in het gedrang komt, gezien de wisselende verklaringen die u aflegt met betrekking tot uw persoon en uw persoonlijke achtergrond**, meer bepaald uw familiale situatie in Angola. Uit het administratieve dossier blijkt immers dat u tijdens uw eerste asielaanvraag een Cédula Pessoal met als geboortedatum 1984 voorlegde, dit terwijl u tijdens uw huidige asielaanvraag documenten voorlegt waarop 1978 als geboortedatum te lezen staat (zie kopieën in het administratief dossier). U stelt dat er bij het eerste document fouten in geslopen zijn omdat het door iemand anders werd aangevraagd, maar dat het wel degelijk een authentiek document betreft. Gevraagd waarom u de fouten niet vermeldde tijdens uw eerste asielaanvraag, stelt u dat u er de moed niet voor had omdat u het moeilijk had met de dood van uw vader. (Zie 'Verklaring Meervoudige Asielaanvraag' pt. 3.) Men kan zich echter vragen stellen bij de oprechtheid van deze verklaring, aangezien u met een geboortedatum in het jaar 1984 tijdens de procedure voor uw eerste asielaanvraag als minderjarig beschouwd werd, en dit met een geboortedatum in het jaar 1978 niet het geval zou zijn geweest.

Het vermoeden dat u zich met opzet een kwetsbaarder profiel aanmat wordt bijgetreden door andere tegenstrijdigheden met betrekking tot uw familiale situatie in Angola. Tijdens uw eerste asielpcedure verklaarde u immers enig kind te zijn geweest en sinds het overlijden van uw moeder in 1997, bij uw vader gewoond te hebben (zie verslag van het Bureau Niet Begeleide Minderjarigen d.d. 24/1/2002, in het administratief dossier). U gaf dus aan sinds de dood van uw vader geen rechtstreekse familie meer te hebben in uw land van herkomst. Tijdens uw huidige asielpcedure verklaart u daarentegen dat u uw moeder niet gekend hebt en reeds na uw geboorte bij uw vader bleef. Hierdoor zou u niet eerder geweten hebben dat u nog een jongere broer had, die beide ouders met u deelt. (Zie CGVS p. 4-6.) U stelt nu dat zij in de jaren 80 overleed (CGVS p. 5), in plaats van in 1997. Bij uw terugkeer naar Angola in 2009 zou u pas ontdekt hebben dat u nog een volle broer hebt die na u geboren werd (CGVS p. 5,6).

Niet alleen uw algemene geloofwaardigheid, maar **ook de geloofwaardigheid van uw profiel als actief lid van de jongerenafdeling van UNITA wordt ondergraven** door uw verklaringen. Vooreerst legt u onduidelijke verklaringen af over uw politiek profiel. Gevraagd naar uw politieke activiteiten in uw land van herkomst stelt u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) dat u zich in de loop van 2014 aansloot bij UNITA, maar simpelweg sympathisant was van deze partij. U vermeldt geen enkele activiteiten die u als lid zou ondernomen hebben en ontkent deel te hebben genomen aan betogingen of manifestaties. (Zie Verklaring Meervoudige Aanvraag pt. 16.) Gevraagd waarom u uw activiteiten niet vermeldde tijdens het interview voor DVZ, stelt u dat u slechts antwoordde op de vragen die werden gesteld, namelijk dat u sympathisant was en daarom een lidkaart had (CGVS p. 14). Nochtans werd u wel degelijk gevraagd naar uw politieke activiteiten (zie Verklaring Meervoudige Aanvraag pt. 16) en kan van een asielzoeker die internationale bescherming vraagt, verwacht worden dat hij alle relevante zaken met betrekking tot zijn nood aan bescherming onmiddellijk en volledig toelicht. Tijdens uw gehoor voor het CGVS blijft u benadrukken dat u geen lid was van UNITA, doch slechts sympathisant (CGVS p. 9, 13), ondanks het feit dat u een lidkaart van UNITA voorlegt en verschillende wervende activiteiten aanhaalt. U verklaart immers dat u sinds u zich aansloot in 2014 zoveel mogelijk naar de vergaderingen van de jongerenafdeling ging en dat u mensen op straat aansprak om zich bij UNITA aan te sluiten (CGVS p. 9, 10). Eveneens zou u deelgenomen hebben aan propaganda activiteiten voor de verkiezingen van 23 augustus 2017 (CGVS p. 13). Deze activiteiten wijzen de facto op een actief lidmaatschap en komen dus niet overeen met uw verklaring voor DVZ waar u stelde 'simpelweg sympathisant' te zijn en geen verdere activiteiten aanhaalde.

Ondanks de vaststelling dat uw verklaringen over uw activiteiten voor JURA een actief lidmaatschap en een meer dan gewone interesse in politiek veronderstellen, **blijkt u slecht op de hoogte van de positie van UNITA in het politieke veld in Angola**, in die mate dat uw sympathie voor de partij en zeker uw beweerde activiteiten sterk in vraag gesteld kunnen worden. U weet immers niet hoeveel procent van de stemmen UNITA haalde bij de vorige verkiezingen in 2012, noch weet u hoeveel procent van de stemmen ze bij deze verkiezingen haalden en of ze het beter dan wel slechter deden als in 2012. U stelt dat u in 2012 nog niet zoveel interesse had in dergelijke zaken (CGVS p. 10, 11), maar van iemand die propaganda voert voor aankomende verkiezingen, mag verwacht worden dat hij het resultaat van de vorige verkiezing kent. De resultaten van de ene verkiezing worden immers steeds afgezet tegen de resultaten van de vorige verkiezing en op vergaderingen wordt er ongetwijfeld gepraat over verhoopde winst en eventuele coalitiestrategieën. Samakuva, de leider van UNITA verklaarde trouwens publiekelijk dat hij bereid was om een coalitie te vormen met andere oppositiepartners, een piste die enkel bij sterk verlies van het MPLA relevant zou zijn, aangezien het MPLA bij de vorige verkiezingen nog ruim 70% van de stemmen haalde (Zie informatie administratief

dossier). Van dit alles bent u klaarblijkelijk niet op de hoogte, aangezien u verklaart dat UNITA de verkiezingen dacht te winnen en veronderstelt dat ze alleen zouden regeren, net zoals het MPLA dat al decennialang deed (CGVS p. 11). Ook valt op dat uw interesse in de verkiezingen even plots verdween als ze was opgekomen, daar u geen idee hebt van de uitslag in 2017, u weet zelfs niet of uw partij er op vooruit ging (CGVS p. 11). U stelt dat u andere zaken aan uw hoofd had en bezig was met uw eigen risico. Nochtans beweert u tegen het risico genomen te hebben uw politieke voorkeur mee te delen in een gesprek met klanten in uw bloemenzaak (CGVS p.), dit terwijl u zelf verklaart dat er veel agressie kan plaatsvinden tussen aanhangers van het MPLA en van UNITA in verkiezingstijd (CGVS p. 14). De vaststelling dat u desondanks uw voorkeur wilde bekendmaken strookt weliswaar met uw voorgehouden profiel van actief lid/sympathisant van (de jongerenafdeling van) UNITA, maar niet met uw desinteresse achteraf. Van iemand die zich aansluit bij de oppositie in land als Angola met een dergelijk repressief regime, iemand die bovendien actief propaganda voert voor haar partij, mag een meer dan gemiddelde interesse voor het verkiezingsresultaat worden verwacht, juist omdat u (beweerdelijk) gearresteerd werd omwille van uw politieke voorkeur. Er kan niet worden aangenomen dat u er maanden na uw vrijlating (vlak voor de verkiezingen, CGVS p. 8, 9) zelfs geen notie van hebt of uw partij er al dan niet op vooruitging bij de verkiezingen (CGVS p. 11).

Dergelijke desinteresse in de verkiezingsresultaten ondergraaft verder uw bewering zich in Angola uitgesproken te hebben tegen de presidentskandidaat van het huidige regime en voor de kandidaat van UNITA. Bijgevolg kan er evenmin geloof gehecht worden aan de arrestatie die daarvan het gevolg zou zijn geweest.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt een lidkaart van UNITA en een kieskaart uitgegeven in 2012 voor. Met betrekking tot de kieskaart kan opgemerkt worden dat u nooit de moeite nam deze te gebruiken en deze op zich dus geen staving van uw politieke betrokkenheid bewijst. Hetzelfde geldt voor de lidkaart die u voorlegt, aangezien een lidkaart veelal bekomen kan worden op simpele vraag of bij betaling van een lidgeld. In elk geval moeten documenten, om enige waarde te hebben, ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoekster onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen aan een inhoudelijke kritiek en besluit dat haar vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekster vraagt in hoofdorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde om de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift nog volgende stukken: foto's van haar deelname aan manifestaties (stuk 3).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoekster geeft aan de Angolese autoriteiten te vrezen nadat zij als actief lid van JURA - de jongerenafdeling van de oppositiepartij UNITA - uitspraken deed over de presidentskandidaat van de regeringspartij. In de bestreden beslissing wordt verzoekster de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) uit de beschikbare informatie blijkt dat UNITA na de verkiezingen van augustus 2017 zijn positie als tweede partij in Angola heeft versterkt en, hoewel er sprake is geweest van geweld tussen aanhangers van UNITA en MPLA, uit niets blijkt dat UNITA-aanhangers systematisch door de overheid zouden worden gevisieerd louter omwille van hun politieke voorkeur; bovendien nergens in de beschikbare informatie sprake is van arbitraire arrestaties van oppositieleiden in de aanloop naar de verkiezingen terwijl de oppositie doorgaans goed de misstappen van de MPLA en het onrecht dat hun eigen leden wordt aangedaan documenteert; (ii) verzoeksters algemene geloofwaardigheid wordt aangetast door de tegenstrijdige verklaringen die zij aflegt met betrekking tot haar persoon en haar persoonlijke achtergrond in het kader van haar tweede verzoek om internationale bescherming (volgend verzoek) in vergelijking met haar eerste verzoek om internationale bescherming; (iii) verzoekster er bovendien niet in slaagt haar profiel als actief lid van de jongerenafdeling van UNITA aannemelijk te maken, noch haar deelname aan de activiteiten van deze afdeling en (iv) de door verzoekster voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van haar verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht.

2.3.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.2.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoekster geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft. Zij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in haar vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het herhalen van één versie van tegenstrijdige verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Vooreerst oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden: **“Bij uw bewering in Angola niet veilig te zijn omwille van deze uitspraken kan het volgende opgemerkt worden.** Vooreerst blijkt uit de beschikbare informatie dat UNITA na de verkiezingen van augustus 2017 zijn positie als tweede partij in Angola versterkt heeft en het verschil in stemmen met het MPLA met 18% verkleinde. UNITA haalde met 26.67% ruim een kwart van de stemmen, wat wil zeggen dat een aanzienlijk deel van de bevolking de partij aanhangt. Hoewel er inderdaad sprake is geweest van geweld tussen aanhangers van UNITA en MPLA, vooral dan in Benguela met in die provincie de dood van één UNITA beambte tot gevolg (een feit waarvan u echter geen weet heeft, CGVS p. 14), blijkt nergens uit de beschikbare informatie dat UNITA-aanhangers systematisch door de overheid gevisieerd zouden worden, louter omwille van hun politieke voorkeur. Er is evenmin informatie over arbitraire arrestaties van oppositieleiden in de aanloop naar de verkiezingen, dit terwijl de oppositie in Angola de misstappen van het MPLA en het onrecht dat hun eigen leden wordt aangedaan doorgaans goed documenteert en informatie hierover vrij beschikbaar is (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Uw bewering gearresteerd te zijn geweest louter omdat u uw steun uitsprak voor de presidentskandidaat van UNITA en tegen de kandidaat van het MPLA is dus op zijn minst eigenaardig te noemen.”

Verzoekster voert geen enkel concreet inhoudelijk verweer tegen deze vaststellingen en overwegingen, zodat zij onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Voorts merkt de commissaris-generaal terecht op dat verzoekster er niet in slaagt om haar profiel, meer bepaald haar familiale situatie in Angola aannemelijk te maken vermits zij tegenstrijdige verklaringen aflegt in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming ten opzichte van haar eerste verzoek om internationale bescherming. Dienaangaande staat in de bestreden beslissing te lezen als volgt:

“(…) Uit het administratieve dossier blijkt immers dat u tijdens uw eerste asielaanvraag een Cédula Pessoal met als geboortedatum 1984 voorlegde, dit terwijl u tijdens uw huidige asielaanvraag documenten voorlegt waarop 1978 als geboortedatum te lezen staat (zie kopieën in het administratief dossier). U stelt dat er bij het eerste document fouten in geslopen zijn omdat het door iemand anders werd aangevraagd, maar dat het wel degelijk een authentiek document betreft. Gevraagd waarom u de fouten niet vermeldde tijdens uw eerste asielaanvraag, stelt u dat u er de moed niet voor had omdat u het moeilijk had met de dood van uw vader. (Zie ‘Verklaring Meervoudige Asielaanvraag’ pt. 3.) Men kan zich echter vragen stellen bij de oprechtheid van deze verklaring, aangezien u met een geboortedatum in het jaar 1984 tijdens de procedure voor uw eerste asielaanvraag als minderjarig beschouwd werd, en dit met een geboortedatum in het jaar 1978 niet het geval zou zijn geweest. Het vermoeden dat u zich met opzet een kwetsbaarder profiel aanmat wordt bijgetreden door andere tegenstrijdigheden met betrekking tot uw familiale situatie in Angola. Tijdens uw eerste asielprocedure verklaarde u immers enig kind te zijn geweest en sinds het overlijden van uw moeder in 1997, bij uw vader gewoond te hebben (zie verslag van het Bureau Niet Begeleide Minderjarigen d.d. 24/1/2002, in het administratief dossier). U gaf dus aan sinds de dood van uw vader geen rechtstreekse familie meer te hebben in uw land van herkomst. Tijdens uw huidige asielprocedure verklaart u daarentegen dat u uw moeder niet gekend hebt en reeds na uw geboorte bij uw vader bleef. Hierdoor zou u niet eerder geweten hebben dat u nog een jongere broer had, die beide ouders met u deelt. (Zie CGVS p. 4-6.) U stelt nu dat zij in de jaren 80 overleed (CGVS p. 5), in plaats van in 1997. Bij uw terugkeer naar Angola in 2009 zou u pas ontdekt hebben dat u nog een volle broer hebt die na u geboren werd (CGVS p. 5,6).”

Verzoekster voert in haar verzoekschrift aan dat zij dit misverstand heeft uitgeklaard, nu zij heeft aangegeven dat de documenten in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming werden aangevraagd door iemand anders en er zodoende fouten in waren gekropen. Zij vervolgt dat zij thans originele documenten voorlegt die zij zelf afhaalde en die haar juiste geboortedatum vermelden. Verzoekster geeft ook nog aan dat zij deze fouten in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming niet durfde aan te kaarten uit vrees te worden teruggestuurd naar Angola.

De Raad stelt vast dat verzoekster zich met de argumentatie in het verzoekschrift veelal beperkt tot het louter volharden van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, waarmee zij geen valabele argumenten aanbrengt om de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen. Met betrekking tot de argumentatie dat verzoekster in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming de fouten niet zou hebben durven rechtzetten uit angst teruggestuurd te worden, moet nog worden opgemerkt dat zij in het kader van haar ‘verklaring meervoudige aanvraag’ nochtans aangaf dat zij het heel moeilijk had als gevolg van de moord op haar vader en zij er de moed niet voor had (administratief dossier, stuk 18, vraag 3), hetgeen afwijkt van haar huidige uitleg.

Hoe dan ook, kan van een verzoekster om internationale bescherming worden verwacht dat zij zo gedetailleerd, eenduidig en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en vluchtrelaas, *quod non in casu* zoals blijkt uit hetgeen voorafgaat.

Tevens kan met de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen worden vastgesteld als volgt: *“Niet alleen uw algemene geloofwaardigheid, maar ook de geloofwaardigheid van uw profiel als actief lid van de jongerenafdeling van UNITA wordt ondergraven door uw verklaringen. Vooreerst legt u onduidelijke verklaringen af over uw politiek profiel. Gevraagd naar uw politieke activiteiten in uw land van herkomst stelt u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) dat u zich in de loop van 2014 aansloot bij UNITA, maar simpelweg sympathisant was van deze partij. U vermeldt geen enkele activiteiten die u als lid zou ondernomen hebben en ontkent deel te hebben genomen aan betogingen of manifestaties. (Zie Verklaring Meervoudige Aanvraag pt. 16.) Gevraagd waarom u uw activiteiten niet vermeldde tijdens het interview voor DVZ, stelt u dat u slechts antwoordde op de vragen die werden gesteld, namelijk dat u sympathisant was en daarom een lidkaart had (CGVS p. 14). Nochtans werd u wel degelijk gevraagd naar uw politieke activiteiten (zie Verklaring Meervoudige Aanvraag pt. 16) en kan van een asielzoeker die internationale bescherming vraagt, verwacht worden dat hij alle relevante zaken met betrekking tot zijn nood aan bescherming onmiddellijk en volledig toelicht. Tijdens uw gehoor voor het CGVS blijft u benadrukken dat u geen lid was van UNITA, doch slechts sympathisant (CGVS p. 9, 13), ondanks het feit dat u een lidkaart van UNITA voorlegt en verschillende wervende activiteiten aanhaalt. U verklaar immers dat u sinds u zich aansloot in 2014 zoveel mogelijk naar de vergaderingen van de jongerenafdeling ging en dat u mensen op straat aansprak om zich bij UNITA aan te sluiten (CGVS p. 9, 10). Eveneens zou u deelgenomen hebben aan propaganda activiteiten voor de verkiezingen van 23 augustus 2017 (CGVS p. 13). Deze activiteiten wijzen de facto op een actief lidmaatschap en komen dus niet overeen met uw verklaring voor DVZ waar u stelde ‘simpelweg sympathisant’ te zijn en geen verdere activiteiten aanhaalde.*

Ondanks de vaststelling dat uw verklaringen over uw activiteiten voor JURA een actief lidmaatschap en een meer dan gewone interesse in politiek veronderstellen, blijkt u slecht op de hoogte van de positie van UNITA in het politieke veld in Angola, in die mate dat uw sympathie voor de partij en zeker uw beweerde activiteiten sterk in vraag gesteld kunnen worden. U weet immers niet hoeveel procent van de stemmen UNITA haalde bij de vorige verkiezingen in 2012, noch weet u hoeveel procent van de stemmen ze bij deze verkiezingen haalden en of ze het beter dan wel slechter deden als in 2012. U stelt dat u in 2012 nog niet zoveel interesse had in dergelijke zaken (CGVS p. 10, 11), maar van iemand die propaganda voert voor aankomende verkiezingen, mag verwacht worden dat hij het resultaat van de vorige verkiezing kent. De resultaten van de ene verkiezing worden immers steeds afgezet tegen de resultaten van de vorige verkiezing en op vergaderingen wordt er ongetwijfeld gepraat over verhoopde winst en eventuele coalitiestrategieën. Samakuva, de leider van UNITA verklaarde trouwens publiekelijk dat hij bereid was om een coalitie te vormen met andere oppositiepartners, een piste die enkel bij sterk verlies van het MPLA relevant zou zijn, aangezien het MPLA bij de vorige verkiezingen nog ruim 70% van de stemmen haalde (Zie informatie administratief dossier). Van dit alles bent u klaarblijkelijk niet op de hoogte, aangezien u verklaart dat UNITA de verkiezingen dacht te winnen en veronderstelt dat ze alleen zouden regeren, net zoals het MPLA dat al decennialang deed (CGVS p. 11). Ook valt op dat uw interesse in de verkiezingen even plots verdween als ze was opgekomen, daar u geen idee hebt van de uitslag in 2017, u weet zelfs niet of uw partij er op vooruit ging (CGVS p. 11). U stelt dat u andere zaken aan uw hoofd had en bezig was met uw eigen risico. Nochtans beweert u tegen het risico genomen te hebben uw politieke voorkeur mee te delen in een gesprek met klanten in uw bloemenzaak (CGVS p.), dit terwijl u zelf verklaart dat er veel agressie kan plaatsvinden tussen aanhangers van het MPLA en van UNITA in verkiezingstijd (CGVS p. 14). De vaststelling dat u desondanks uw voorkeur wilde bekendmaken strookt weliswaar met uw voorgehouden profiel van actief lid/sympathisant van (de jongerenafdeling van) UNITA, maar niet met uw desinteresse achteraf. Van iemand die zich aansluit bij de oppositie in land als Angola met een dergelijk repressief regime, iemand die bovendien actief propaganda voert voor haar partij, mag een meer dan gemiddelde interesse voor het verkiezingsresultaat worden verwacht, juist omdat u (beweerdelijk) gearresteerd werd omwille van uw politieke voorkeur. Er kan niet worden aangenomen dat u er maanden na uw vrijlating (vlak voor de verkiezingen, CGVS p. 8, 9) zelfs geen notie van hebt of uw partij er al dan niet op vooruitging bij de verkiezingen (CGVS p. 11).

Dergelijke desinteresse in de verkiezingsresultaten ondergraaft verder uw bewering zich in Angola uitgesproken te hebben tegen de presidentskandidaat van het huidige regime en voor de kandidaat van UNITA. Bijgevolg kan er evenmin geloof gehecht worden aan de arrestatie die daarvan het gevolg zou zijn geweest.”

Verzoekster wijst er in het verzoekschrift om dat zij niet echt politiek actief is geweest, maar wel sympathieën heeft voor UNITA.

Aangezien een “*sympathisantenkaart*” niet bestaat, verkreeg zij een lidmaatschap, dewelke zij ook voorlegde. Verzoekster vervolgt dat zij een uitgesproken mening heeft en tegen de huidige Angolese regering gekant is, maar dat zij zich niet wilde inlaten met de politieke kant van het hele gebeuren. Dit verklaart volgens verzoekster dan ook waarom zij niet op de hoogte is van het percentage stemmen dat UNITA behaalde bij de laatste verkiezingen. Verzoekster benadrukt voorts nog dat zij er niet voor terugdeinsde om haar mening over de regering kenbaar te maken, hetgeen haar in het vizier bracht van aanhangers van MPLA en resulteerde in bedreigingen.

De Raad stelt opnieuw vast dat verzoekster zich beperkt tot het louter volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, hetgeen bezwaarlijk als een dienstig verweer kan worden beschouwd om de uitgebreide motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

In zoverre verzoekster thans foto's aanbrengt waaruit blijkt dat zij deelnam aan manifestaties van UNITA (stuk 3), dient erop gewezen dat zij in het kader van haar 'verklaring meervoudige aanvraag' nochtans aangaf dat zij niet had deelgenomen aan betogingen of manifestaties in Angola, noch dat zij politiek, religieus of maatschappelijk actief is in België (administratief dossier, stuk 18, vraag 16). Hoewel zij gedurende het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aangaf dat zij wel degelijk deelnam aan de activiteiten voor de jongerenwerking, doen deze tegenstrijdige verklaringen al in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar activiteiten voor UNITA. Te meer nu uit hetgeen voorafgaat blijkt dat verzoekster ook haar actief lidmaatschap van UNITA niet weet hard te maken omwille van haar verregaande onwetendheid van de positie van UNITA in het politieke veld in Angola. Bovendien bieden de voorgelegde foto's, nog daargelaten het feit dat zij slechts fotokopieën betreffen, alleen al door de mogelijke enscenering van locatie en omstandigheden geen enkele garantie wat betreft de authenticiteit van wat wordt afgebeeld. Deze foto's bevatten derhalve geen objectieve aanwijzing voor verzoeksters actief lidmaatschap van (de jongerenafdeling van) UNITA.

Voorts merkt de Raad op dat verzoekster geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar voorgelegde documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging.

2.3.2.3. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.4. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoekster, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekster dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden.

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.5. Waar verzoekster in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER